

Arrest

nr. 176 593 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: De heer X en mevrouw X handelend in hun hoedanigheid als wettelijke
vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de heer X en mevrouw X handelend in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 26 mei 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. JACOBS *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 9 juli 2008 in Brugge (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, K. Z. M. (...) (O.V. (...)) en K. L. O. (...) (O.V. (...)), kwamen in 2007 naar België omwille van de problemen die uw vader in Tsjetsjenië zou hebben gekend. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders op 19 december 2007 een eerste maal asiel bij de Belgische autoriteiten. In het kader van deze asielaanvraag besloot het CGVS op 13 april 2010 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bij arrest van 30 juli 2010. Uw ouders tekenden geen verder beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State, maar vroegen zonder naar hun herkomstland terug te keren een tweede maal asiel op 23 augustus 2010. Op 18 januari 2011 besliste het CGVS dienaangaande andermaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook deze beslissing werd door de RVV in beroep bevestigd bij arrest van 14 april 2011. Uw ouders tekenden geen verder beroep aan tegen deze beslissing. Op 23 december 2015 dienden uw ouders een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Later, op 4 januari 2016, dienden uw ouders ook in uw naam en die van uw zus, M. K. (...) (O.V. (...)), een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Bij terugkeer naar de Russische Federatie vrezen uw ouders namelijk dat ook u problemen zou kennen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan zij Tsjetsjenië destijds ontvluchtten. Zelf riep u in dat u weinig Tsjetsjeens kan.

Ter staving van uw asielaanvraag werden volgende documenten neergelegd: uw geboorteakte en 2 schoolattesten uit België.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u ten aanzien van de Russische Federatie zelf geen persoonlijke vrees koestert. U wierp enkel op dat u in België wil blijven omdat u hier veel vrienden heeft en u weinig Tsjetsjeens kan (CGVS, p. 7). Deze elementen zijn echter onvoldoende om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vast te stellen ten aanzien van de Russische Federatie. Niettemin u aangaf weinig Tsjetsjeens te kennen, verklaarde u immers wel dat u de taal zou kunnen leren (CGVS, p. 7) en haalde u geen enkel element aan dat wijst op een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of uw fysieke integriteit bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie. Ook uw verklaring dat u in België veel vrienden heeft, wijst geenszins op een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij een eventuele vestiging in de Russische Federatie. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ook uw moeder geen gewag maakte van een afzonderlijke persoonlijke vrees in uw hoofde ten aanzien van uw land van nationaliteit, zijnde de Russische Federatie (CGVS zus, p. 4). Bij een eventuele terugkeer naar de Russische Federatie vreest zij enkel dat u eveneens problemen zou kennen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan zij en uw vader de Russische Federatie zijn ontvlucht. Ze haalde in uw hoofde geen andere, bijkomende vrees aan (CGVS zus, p. 4). Echter, aangezien ik in het kader van de derde asielaanvraag van uw ouders de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan omwille van de problemen van uw ouders ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw ouders, werd genomen, verwijs ik graag naar de beslissing van uw vader, K. Z. M. (...) (O.V. (...)). Deze luidt als volgt:

“Allereerst dient erop te worden gewezen dat het Commissariaat-generaal in verband met uw vorige asielaanvragen weigeringsbeslissingen heeft genomen na te hebben vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig in het gedrang kwam en dat de feiten en motieven die u aanhaalde ter staving van dit relaas, niet bewezen waren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissingen en de beoordelingen waarop ze berusten. U hebt bij de Raad van State geen cassatieberoep ingediend. Bijgevolg hebt u voor uw laatste asielaanvraag geen beroepsmogelijkheid meer en het onderzoek ervan is definitief. Bijgevolg kan het Commissariaat-generaal in uw geval alleen de nieuwe feiten en elementen onderzoeken die u hebt voorgelegd, weliswaar in het licht van alle elementen in het dossier.

Aangezien u in het kader van deze derde asielaanvraag een relaas en asielmotieven blijft aanvoeren die tevoren als niet-bewezen werden beschouwd, mag men verwachten dat u nieuwe elementen aanbrengt die kennelijk aantonen dat de resultaten van uw vorige asielaanvragen niet correct zijn en dat u nog aanspraak kunt maken op de erkenning van de vluchtelingenstatus of op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In dit geval concludeer ik dat u dergelijke elementen niet aanhaalt.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat de situatie in Tsjetsjenië drastisch veranderd is maar complex blijft, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd. De omvang en de intensiteit van de gevechtsoperaties zijn sterk verminderd. Het dagelijkse bestuur van Tsjetsjenië is nu volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die de republiek hadden verlaten wegens de veiligheidssituatie, zijn vrijwillig naar Tsjetsjenië teruggekeerd. De gebouwen en infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin kent Tsjetsjenië nog problemen in verband met mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers (oa. illegale arrestaties en detentie, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (valse) beschuldigingen als om louter criminele motieven zoals afpersing van fondsen) en doelgericht. In de meeste gevallen zijn deze schendingen toe te schrijven aan Tsjetsjenen. Daarom kan het feit van Tsjetsjeense herkomst te zijn en uit de republiek Tsjetsjenië afkomstig te zijn, op zich niet volstaan om de hoedanigheid van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève te worden toegekend.

Rekening houdend met de voorgaande elementen is een individuele beoordeling van de beschermingsaanvraag noodzakelijk.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de nieuwe elementen die u aanhaalde om uw asielaanvraag te staven, de motieven op basis waarvan de beslissingen in het kader van uw vorige asielaanvragen werden gemotiveerd, geenszins in vraag kunnen stellen.

In verband met de oproeping die u indient, dient allereerst te worden vastgesteld dat u beweert dat u werd opgeroepen naar het regionale politiebureau zonder dat de hoedanigheid waarin u werd opgeroepen, wordt vermeld (CGVS – pp 2 en 6). Volgens dit document werd u echter opgeroepen naar het parket in de hoedanigheid van verdachte.

Merk eveneens op dat we ons terecht mogen verbazen over het uur waarop u er zagezegd zou zijn opgeroepen: om "0h00".

Wanneer u met het voorgaande wordt geconfronteerd, zegt u dat u geen verklaring kunt geven.

Wanneer we nog dieper ingaan op dit onderwerp, merk op dat, terwijl op de convocaties die u voorlegde bij uw tweede asielaanvraag, als huisnummer in het adres van de bestemming nog nummer 43 werd vermeld, het huisnummer in de convocatie die u nu voorlegt, nu 48 is. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze onwaarschijnlijkheid (CGVS – p.6), hebt u ook geen uitleg.

Over het feit dat het adres van de instantie waar u nog altijd wordt opgeroepen (het regionale parket van Atchkhoï- Martan), gewijzigd is van de Kalininastraat in de Nouradilovastaat, of dat de onderzoeker van uw dossier veranderd is van een zekere I. (...) in een zekere D. (...), geeft u niet meer uitleg, behalve het feit dat de onderzoeker in de tussentijd misschien veranderd is (CGVS – p.7).

Wanneer er u wordt gevraagd hoe denkt te zijn veranderd van "getuige" (vgl. twee van de vier convocaties van 2010) in "verdachte" (in 2014), zegt u dat dit misschien heeft te maken met het feit dat er in 2013 op uw vader is geschoten. U zegt echter ook dat uw vader sindsdien geen enkel probleem meer heeft gehad (CGVS – p.7). Bijgevolg zien wij niet in waarom u er zou hebben als gevolg van deze gebeurtenis.

Merk op in verband met dit laatste incident dat terwijl u bij uw tweede asielaanvraag zei dat de verdwijning van uw oom niets te maken had met de problemen die u hebt gehad, (CGVS – p.4), u deze keer zegt dat dit wel het geval is aangezien de persoon die uw oom heeft ontvoerd, dezelfde is die in 2013 op uw vader zou hebben geschoten.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u strikt genomen geen document, attest of materieel bewijs voorlegt dat kan bevestigen dat een Kadyroviet genaamd R. G. (...) op uw vader zou hebben geschoten (CGVS – p.5).

In dit verband verklaart u dat er op uw vader was geschoten omdat hij had gedurfd, zich te wenden tot de Tsjetsjeense politie om hen een attest te vragen dat Moskou van hem had geëist alvorens een onderzoek naar de verdwijning van uw oudste broer te kunnen openen.

Merk echter op dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt dat kan illustreren dat uw vader naar Moskou is gegaan, dat hij zich heeft gewend tot instanties die de verdwijning van personen onderzoeken, dat hij zich heeft gewend tot de Tsjetsjeense politie in verband met het document dat Moskou eist, dat er op hem is geschoten en dat hij naar aanleiding daarvan in Turkije in het ziekenhuis werd opgenomen. De bewijslast berust echter op u als asielzoeker en u moet de nodige stappen ondernemen om de feiten te bewijzen die u aanhaalt om ons ervan te overtuigen.

Wat de verdwijning van uw oom betreft, naast het feit dat u het uittreksel uit de lijst van verdwenen personen waarin de naam van uw oom wordt vermeld, al hebt voorgelegd bij uw tweede asielaanvraag

(en dat er dus al op was geantwoord), dient te worden vastgesteld dat, terwijl u vandaag verklaart dat hij als vermist is opgegeven sinds 23 maart 2002 (CGVS – p. 4), u nochtans sprak over 21 maart 2002 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (pt 15) en over 13 januari 2003 bij uw vorige asielaanvraag (CGVS – p.4). Op het document dat u indient, is er echter sprake van 13 januari 2003. Zoveel onderlinge verschillen tasten de geloofwaardigheid ernstig aan.

In verband met de drie getuigenissen die u hebt ingediend, dient allereerst te worden vastgesteld dat het privé karakter van deze getuigenissen de geloofwaardigheid die eraan kan worden toegekend, aanzienlijk beperkt. Bovendien hebben de auteurs ervan geen specifieke hoedanigheid en oefenen ze ook geen functie uit (CGVS – p.9) die hun getuigenissen uit het privé kader van de vriendschap kunnen halen, door hen een bijkomend gewicht toe te kennen.

Volgens uw eigen verklaringen zijn noch F. G. (...), noch K. K. (...) getuige geweest van de problemen die u beweert te hebben gekend: ze melden alleen wat andere personen hen zouden hebben gezegd, zonder enige verduidelijking over de aard, de omstandigheden, de daders van de problemen die u beweert te hebben gekend (CGVS – pp 3 en 4).

Wat de getuigenis van I. T. (...) betreft, terwijl u beweert dat hij met u werd opgesloten in 2007, verklaart hij in zijn getuigenis dat hij u alleen heeft ontmoet in het SIZO van Atchkhoi-Martan. Hij verklaart helemaal niet dat hij er met u was opgesloten.

Hoe het ook zij, u beweert te zijn opgesloten van juli tot oktober 2007 in een of andere kelder (eerste asielaanvraag – CGVS, p.8). Hij vermeldde echter in zijn asielaanvraag als laatste opsluiting zijn opsluiting gedurende zes maanden in de gevangenis van Chernokosovo (van februari tot augustus 2007). Hij kan dus in ieder geval niet met u zijn opgesloten, zoals u beweert (CGVS – p.3).

Nog in verband met zijn getuigenis vermelden wij eveneens dat hij verklaart dat u en uw jongste broer ernstige problemen hebben gehad. Volgens uw verklaringen heeft uw jongste broer echter strikt genomen nooit het minste probleem gehad (CGVS – p. 5 + tweede asielaanvraag – CGVS, p. 3).

Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan de inhoud van deze getuigenissen.

Het medische attest (van 26 januari 2016) dat u indient, is niets anders dan een gewone lijst die de arts van Fedasil heeft opgesteld in verband met de littekens die hij kon vaststellen op uw lichaam. Strikt genomen maakt niets in dit document het ons mogelijk, de feitelijke omstandigheden waarin deze gevolgen volgens u werden veroorzaakt, als bewezen te beschouwen.

Merk op dat, wanneer u ons een document wou bezorgen in verband met de agressie waarvan u in België het slachtoffer zou zijn geweest (in 2008), u ons (per vergissing) een kopie hebt bezorgd van het verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing, dat uw advocaat in november 2015 bij de RvV tegen de Belgische staat indiende. Hoe het ook zij, u beweert zelf dat deze agressie strikt genomen niets te maken heeft met de problemen die u in uw land van herkomst zou hebben gehad, en dus ook niet met uw asielaanvraag (CGVS – pp 8 en 9).

Voor het overige verbaast het ons ook dat u bij uw tweede asielaanvraag beweerde dat u erin geslaagd was uw paspoort en dat van uw vrouw terug te krijgen, dat ze u per post waren toegestuurd in september of oktober 2008 en dat de protection officer die uw dossier behandelt, zowel in het gehoorrapport (CGVS – p. 4) als in de inventaris van de documenten in de groene map (VGL. doc. 4) vermeldde het origineel te hebben gezien. Nu zegt u echter dat u het origineel van uw paspoort nooit hebt teruggekregen en alleen dat van uw vrouw en een gewone kopie van het uwe hebt gekregen (CGVS – pp 7 en 8).

Dergelijke onwaarschijnlijkheid doet ons veronderstellen dat u misschien weigert ons uw paspoort te tonen omdat het aanwijzingen bevat waarvan u niet wilt dat we ze ontdekken.

In verband met de toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier), kunnen we van oordeel zijn dat het risico voor de burgerbevolking wegens de gevechtsoperaties de voorbije jaren sterk verminderd is. Sinds lang zijn de gevechten tussen de federale en Tsjetsjeense ordetroepen en de rebellen minder frequent. Bovendien gaat het meestal om aanvallen van geringe omvang waarmee de strijders de ordediensten of de personen die banden hebben met het regime, alsook de openbare infrastructuur of infrastructuur van openbaar nut viseren. Om tegen de Tsjetsjeense strijders te vechten, gaan de ordetroepen over tot doelgerichte zoekacties en gebruiken hierbij soms geweld. Wegens hun doelgerichte karakter en hun beperkte frequentie maken deze incidenten echter een beperkt aantal burgerslachtoffers. Hoewel Tsjetsjenië nog problemen kent, is de situatie er op dit ogenblik niet van die aard dat ze de burgerbevolking zou blootstellen aan een reëel risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte benadrukt het CGVS dat de asielzoekers aanspraak kunnen maken op de vluchtelingenstatus of op de subsidiaire beschermingsstatus als blijkt dat hun minderjarige kinderen in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië vervolging in de zin van het Verdrag van Genève betreffende de status van

vluchtelingen vrezen of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.

Onder voorbehoud van een verwijzing naar uw eigen vluchtmotieven hebt u noch in het kader van het persoonlijke gehoor van uw minderjarige kinderen, noch tijdens uw eigen gehoor op de zetel van het CGVS de minste problematiek aangehaald waaruit blijkt dat uw kinderen, in geval van terugkeer naar hun land van herkomst, een persoonlijke vrees voor vervolging koesteren of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen. Uw relaas wordt als ongeloofwaardig beschouwd. Bijgevolg dient er eveneens te worden geconcludeerd dat er geen elementen bestaan waaruit kan blijken dat uw kinderen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk vervolging vrezen of dat ze een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Wet van 15 december 1980 zouden lopen."

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten, uw geboorteakte en 2 schoolattesten, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Deze documenten bevatten informatie over respectievelijk uw identiteit en opleiding, maar bevatten geen informatie over de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw zus, M. K. (...) (O.V. (...)), besloten werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de zus van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 17 mei 2011 in Izegem (België) en bent dus minderjarig. Uw ouders, K. Z. M. (...) (O.V. (...)) en K. L. O. (...) (O.V. (...)), kwamen in 2007 naar België omwille van de problemen die uw vader in Tsjetsjenië zou hebben gekend. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders op 19 december 2007 een eerste maal asiel bij de Belgische autoriteiten. In het kader van deze asielaanvraag besloot het CGVS op 13 april 2010 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bij arrest van 30 juli 2010. Uw ouders tekenden geen verder beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State, maar vroegen zonder naar hun herkomstland terug te keren een tweede maal asiel op 23 augustus 2010. Op 18 januari 2011 besliste het CGVS dienaangaande andermaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook deze beslissing werd door de RVV in beroep bevestigd bij arrest van 14 april 2011. Uw ouders tekenden geen verder beroep aan tegen deze beslissing. Op 23 december 2015 dienden uw ouders een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Later, op 4 januari 2016, dienden uw ouders ook in uw naam en die van uw broer, S.-E. K.

(...) (O.V. (...)), een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Bij terugkeer naar de Russische Federatie vrezen uw ouders namelijk dat ook u problemen zou kennen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan zij Tsjetsjenië destijds ontvluchtten.

Ter staving van uw asielaanvraag werden volgende documenten neergelegd: uw geboorteakte en 2 schoolattesten uit België.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat zij in uw hoofde ten aanzien van de Russische Federatie, het land waarvan u de nationaliteit bezit, geen afzonderlijke persoonlijke vrees koestert. Bij een eventuele terugkeer naar de Russische Federatie vreest zij enkel dat u eveneens problemen zou kennen omwille van de problemen naar aanleiding waarvan zij en uw vader de Russische Federatie zijn ontvlucht. Ze haalde in uw hoofde geen andere, bijkomende vrees aan (CGVS, p. 4). Echter, aangezien ik in het kader van de derde asielaanvraag van uw ouders de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan omwille van de problemen van uw ouders ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw ouders, werd genomen, verwijs ik graag naar de beslissing van uw vader, K. Z. M. (...) (O.V. (...)). Deze luidt als volgt:

“Allereerst dient erop te worden gewezen dat het Commissariaat-generaal in verband met uw vorige asielaanvragen weigeringsbeslissingen heeft genomen na te hebben vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig in het gedrang kwam en dat de feiten en motieven die u aanhaalde ter staving van dit relaas, niet bewezen waren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissingen en de beoordelingen waarop ze berusten. U hebt bij de Raad van State geen cassatieberoep ingediend. Bijgevolg hebt u voor uw laatste asielaanvraag geen beroepsmogelijkheid meer en het onderzoek ervan is definitief. Bijgevolg kan het Commissariaat-generaal in uw geval alleen de nieuwe feiten en elementen onderzoeken die u hebt voorgelegd, weliswaar in het licht van alle elementen in het dossier.

Aangezien u in het kader van deze derde asielaanvraag een relaas en asielmotieven blijft aanvoeren die tevoren als niet-bewezen werden beschouwd, mag men verwachten dat u nieuwe elementen aanbrengt die kennelijk aantonen dat de resultaten van uw vorige asielaanvragen niet correct zijn en dat u nog aanspraak kunt maken op de erkenning van de vluchtelingenstatus of op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In dit geval concludeer ik dat u dergelijke elementen niet aanhaalt.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat de situatie in Tsjetsjenië drastisch veranderd is maar complex blijft, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd. De omvang en de intensiteit van de gevechtsoperaties zijn sterk verminderd. Het dagelijkse bestuur van Tsjetsjenië is nu volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die de republiek hadden verlaten wegens de veiligheidssituatie, zijn vrijwillig naar Tsjetsjenië teruggekeerd. De gebouwen en infrastructuren worden heropgebouwd.

Niettemin kent Tsjetsjenië nog problemen in verband met mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers (oa. illegale arrestaties en detentie, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (valse) beschuldigingen als om louter criminele motieven zoals afpersing van fondsen) en doelgericht. In de meeste gevallen zijn deze schendingen toe te schrijven aan Tsjetsjenen. Daarom kan het feit van Tsjetsjeense herkomst te zijn en uit de republiek Tsjetsjenië afkomstig te zijn, op zich niet volstaan om de hoedanigheid van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève te worden toegekend.

Rekening houdend met de voorgaande elementen is een individuele beoordeling van de beschermingsaanvraag noodzakelijk.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de nieuwe elementen die u aanhaalde om uw asielaanvraag te staven, de motieven op basis waarvan de beslissingen in het kader van uw vorige asielaanvragen werden gemotiveerd, geenszins in vraag kunnen stellen.

In verband met de oproeping die u indient, dient allereerst te worden vastgesteld dat u beweert dat u werd opgeroepen naar het regionale politiebureau zonder dat de hoedanigheid waarin u werd opgeroepen, wordt vermeld (CGVS – pp 2 en 6). Volgens dit document werd u echter opgeroepen naar het parket in de hoedanigheid van verdachte.

Merk eveneens op dat we ons terecht mogen verbazen over het uur waarop u er zagezegd zou zijn opgeroepen: om "0h00".

Wanneer u met het voorgaande wordt geconfronteerd, zegt u dat u geen verklaring kunt geven.

Wanneer we nog dieper ingaan op dit onderwerp, merk op dat, terwijl op de convocaties die u voorlegde bij uw tweede asielaanvraag, als huisnummer in het adres van de bestemming nog nummer 43 werd vermeld, het huisnummer in de convocatie die u nu voorlegt, nu 48 is. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze onwaarschijnlijkheid (CGVS – p.6), hebt u ook geen uitleg.

Over het feit dat het adres van de instantie waar u nog altijd wordt opgeroepen (het regionale parket van Atchkhoï- Martan), gewijzigd is van de Kalininastraat in de Nouradilovastaat, of dat de onderzoeker van uw dossier veranderd is van een zekere I. (...) in een zekere D. (...), geeft u niet meer uitleg, behalve het feit dat de onderzoeker in de tussentijd misschien veranderd is (CGVS – p.7).

Wanneer er u wordt gevraagd hoe denkt te zijn veranderd van "getuige" (vgl. twee van de vier convocaties van 2010) in "verdachte" (in 2014), zegt u dat dit misschien heeft te maken met het feit dat er in 2013 op uw vader is geschoten. U zegt echter ook dat uw vader sindsdien geen enkel probleem meer heeft gehad (CGVS – p.7). Bijgevolg zien wij niet in waarom u er zou hebben als gevolg van deze gebeurtenis.

Merk op in verband met dit laatste incident dat terwijl u bij uw tweede asielaanvraag zei dat de verdwijning van uw oom niets te maken had met de problemen die u hebt gehad, (CGVS – p.4), u deze keer zegt dat dit wel het geval is aangezien de persoon die uw oom heeft ontvoerd, dezelfde is die in 2013 op uw vader zou hebben geschoten.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u strikt genomen geen document, attest of materieel bewijst voorlegt dat kan bevestigen dat een Kadyroviet genaamd R. G. (...) op uw vader zou hebben geschoten (CGVS – p.5).

In dit verband verklaart u dat er op uw vader was geschoten omdat hij had gedurfd, zich te wenden tot de Tsjetsjeense politie om hen een attest te vragen dat Moskou van hem had geëist alvorens een onderzoek naar de verdwijning van uw oudste broer te kunnen openen.

Merk echter op dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt dat kan illustreren dat uw vader naar Moskou is gegaan, dat hij zich heeft gewend tot instanties die de verdwijning van personen onderzoeken, dat hij zich heeft gewend tot de Tsjetsjeense politie in verband met het document dat Moskou eist, dat er op hem is geschoten en dat hij naar aanleiding daarvan in Turkije in het ziekenhuis werd opgenomen. De bewijslast berust echter op u als asielzoeker en u moet de nodige stappen ondernemen om de feiten te bewijzen die u aanhaalt om ons ervan te overtuigen.

Wat de verdwijning van uw oom betreft, naast het feit dat u het uittreksel uit de lijst van verdwenen personen waarin de naam van uw oom wordt vermeld, al hebt voorgelegd bij uw tweede asielaanvraag (en dat er dus al op was geantwoord), dient te worden vastgesteld dat, terwijl u vandaag verklaart dat hij als vermist is opgegeven sinds 23 maart 2002 (CGVS – p. 4), u nochtans sprak over 21 maart 2002 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (pt 15) en over 13 januari 2003 bij uw vorige asielaanvraag (CGVS – p.4). Op het document dat u indient, is er echter sprake van 13 januari 2003. Zoveel onderlinge verschillen tasten de geloofwaardigheid ernstig aan.

In verband met de drie getuigenissen die u hebt ingediend, dient allereerst te worden vastgesteld dat het privé karakter van deze getuigenissen de geloofwaardigheid die eraan kan worden toegekend, aanzienlijk beperkt. Bovendien hebben de auteurs ervan geen specifieke hoedanigheid en oefenen ze ook geen functie uit (CGVS – p.9) die hun getuigenissen uit het privé kader van de vriendschap kunnen halen, door hen een bijkomend gewicht toe te kennen.

Volgens uw eigen verklaringen zijn noch F. G. (...), noch K. K. (...) getuige geweest van de problemen die u beweert te hebben gekend: ze melden alleen wat andere personen hen zouden hebben gezegd, zonder enige verduidelijking over de aard, de omstandigheden, de daders van de problemen die u beweert te hebben gekend (CGVS – pp 3 en 4).

Wat de getuigenis van I. T. (...) betreft, terwijl u beweert dat hij met u werd opgesloten in 2007, verklaart hij in zijn getuigenis dat hij u alleen heeft ontmoet in het SIZO van Atchkhoï-Martan. Hij verklaart helemaal niet dat hij er met u was opgesloten.

Hoe het ook zij, u beweert te zijn opgesloten van juli tot oktober 2007 in een of andere kelder (eerste asielaanvraag – CGVS, p.8). Hij vermeldde echter in zijn asielaanvraag als laatste opsluiting zijn opsluiting gedurende zes maanden in de gevangenis van Chernokosovo (van februari tot augustus 2007). Hij kan dus in ieder geval niet met u zijn opgesloten, zoals u beweert (CGVS – p.3).

Nog in verband met zijn getuigenis vermelden wij eveneens dat hij verklaart dat u en uw jongste broer ernstige problemen hebben gehad. Volgens uw verklaringen heeft uw jongste broer echter strikt genomen nooit het minste probleem gehad (CGVS – p. 5 + tweede asielaanvraag – CGVS, p. 3).

Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan de inhoud van deze getuigenissen.

Het medische attest (van 26 januari 2016) dat u indient, is niets anders dan een gewone lijst die de arts van Fedasil heeft opgesteld in verband met de littekens die hij kon vaststellen op uw lichaam. Strikt genomen maakt niets in dit document het ons mogelijk, de feitelijke omstandigheden waarin deze gevolgen volgens u werden veroorzaakt, als bewezen te beschouwen.

Merk op dat, wanneer u ons een document wou bezorgen in verband met de agressie waarvan u in België het slachtoffer zou zijn geweest (in 2008), u ons (per vergissing) een kopie hebt bezorgd van het verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing, dat uw advocaat in november 2015 bij de RvV tegen de Belgische staat indiende. Hoe het ook zij, u beweert zelf dat deze agressie strikt genomen niets te maken heeft met de problemen die u in uw land van herkomst zou hebben gehad, en dus ook niet met uw asielaanvraag (CGVS – pp 8 en 9).

Voor het overige verbaast het ons ook dat u bij uw tweede asielaanvraag beweerde dat u erin geslaagd was uw paspoort en dat van uw vrouw terug te krijgen, dat ze u per post waren toegestuurd in september of oktober 2008 en dat de protection officer die uw dossier behandelt, zowel in het gehoorrapport (CGVS – p. 4) als in de inventaris van de documenten in de groene map (VGL. doc. 4) vermeldde het origineel te hebben gezien. Nu zegt u echter dat u het origineel van uw paspoort nooit hebt teruggekregen en alleen dat van uw vrouw en een gewone kopie van het uwe hebt gekregen (CGVS – pp 7 en 8).

Dergelijke onwaarschijnlijkheid doet ons veronderstellen dat u misschien weigert ons uw paspoort te tonen omdat het aanwijzingen bevat waarvan u niet wilt dat we ze ontdekken.

In verband met de toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier), kunnen we van oordeel zijn dat het risico voor de burgerbevolking wegens de gevechtsoperaties de voorbije jaren sterk verminderd is. Sinds lang zijn de gevechten tussen de federale en Tsjetsjeense ordetroepen en de rebellen minder frequent. Bovendien gaat het meestal om aanvallen van geringe omvang waarmee de strijders de ordediensten of de personen die banden hebben met het regime, alsook de openbare infrastructuur of infrastructuur van openbaar nut viseren. Om tegen de Tsjetsjeense strijders te vechten, gaan de ordetroepen over tot doelgerichte zoekacties en gebruiken hierbij soms geweld. Wegens hun doelgerichte karakter en hun beperkte frequentie maken deze incidenten echter een beperkt aantal burgerslachtoffers. Hoewel Tsjetsjenië nog problemen kent, is de situatie er op dit ogenblik niet van die aard dat ze de burgerbevolking zou blootstellen aan een reëel risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte benadrukt het CGVS dat de asielzoekers aanspraak kunnen maken op de vluchtelingenstatus of op de subsidiaire beschermingsstatus als blijkt dat hun minderjarige kinderen in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië vervolging in de zin van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen vrezen of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.

Onder voorbehoud van een verwijzing naar uw eigen vluchtmotieven hebt u noch in het kader van het persoonlijke gehoor van uw minderjarige kinderen, noch tijdens uw eigen gehoor op de zetel van het CGVS de minste problematiek aangehaald waaruit blijkt dat uw kinderen, in geval van terugkeer naar hun land van herkomst, een persoonlijke vrees voor vervolging koesteren of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen. Uw relaas wordt als ongeloofwaardig beschouwd. Bijgevolg dient er eveneens te worden geconcludeerd dat er geen elementen bestaan waaruit kan blijken dat uw kinderen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk vervolging vrezen of dat ze een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Wet van 15 december 1980 zouden lopen."

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte

zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten, uw geboorteakte en 2 schoolattesten, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Deze documenten bevatten informatie over respectievelijk uw identiteit en opleiding, maar bevatten geen informatie over de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw broer, S.- E. K. (...) (O.V. (...)), besloten werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad merkt op dat in de bestreden beslissingen door de commissaris-generaal verwezen wordt naar de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 25 maart 2016 die werd genomen ten aanzien van de vader van verzoekende partijen teneinde te besluiten dat ten aanzien van verzoekende partijen omwille van de problemen van hun ouders evenmin besloten kan worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Echter dient te worden vastgesteld dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 25 maart 2016 genomen ten aanzien van hun vader bij arrest nr. 171 897 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 juli 2016 werd vernietigd (zie "stuk 23" dat per aangetekend schrijven d.d. 21 september 2016 door verzoekende partijen werd bijgebracht).

Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen oordeelt de Raad derhalve dat aan de bestreden beslissingen een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 april 2016 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT